

РЕШЕНИЕ

№ 4046

гр. София, 06.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11292** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „България Еър“ АД, ЕИК[ЕИК], чрез процесуален представител, срещу решение №4364/03.10.2024г. по анд № 8008/2024 г. на СРС, 116-ти състав, с което е потвърдено изцяло наказателно постановление /НП/ № 187/08.05.2024 г., издадено от Началник на ГПУ-С. към РДГП – АЕРОГАРИ – ГДГП – МВР – [населено място], с което на основание чл. 20, ал. 1 от ЗЧРБ във връзка с чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ на „България Еър“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

С жалбата се твърди, че решението на съда е неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Сочи се, че въззивният съд не е отчел, че при издаването на потвърденото наказателно постановление са допуснати съществени процесуални нарушения. Отделно от това се твърди, че на дружеството жалбоподател неправилно е наложено административно наказание „глоба“ вместо „имуществена санкция“ с потвърденото от съда наказателно постановление. Сочи се, че въззивният съд неправилно е приел, че наказателното постановление съдържа правна квалификация на нарушението. Моли съда да отмени решението на СРС.

Ответникът по касационната жалба – Началник на ГПУ-С. към РДГП – АЕРОГАРИ –

ГДГП – МВР – [населено място], чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва касационната жалба, като счита, че същата е неоснователна и недоказана и моли оспорваното решение на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, XVII-ти касационен състав, след като съобрази доводите и становищата на страните и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

При извършената служебна проверка за редовност и допустимост на касационната жалба, с които е сезиран, съдът намира, че касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в, от ЗАНН. С оглед на изложеното съдът счита, че подадената жалба е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство.

Съгласно чл. 63в от ЗАНН решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно процесуалния кодекс и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 218 от АПК свежда предмета на касационната проверка до посочените в жалбата пороци на решението, но същевременно задължава касационната инстанция да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административно-наказателната преписка, както и събраните в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са представени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд. Въззивният съд е установил относимите факти и въз основа на тях е приел, че на 14.03.2024г. авиокомпания "България Еър" АД осъществила полет № FB450 от Р. за С., с който превозила лицето V. L. J. Monserrat, род. на 14.05.1993 г., гражданство М.. На същата дата около 15:15 ч., при осъществяване на гранична проверка на ГКПП Аерогара С. на пристигащите пътници от цитирания полет, служители на ГДГП установили, че посоченият пътник бил превозен до Република България без валиден документ за пътуване по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗЧРБ и чл. 6, ал. 1, т. А от Регламент /ЕС/ 2016/399, като превозвачът "България Еър" АД, преди да извърши услугата по превозването му, не проверил документите за пътуване, и въпреки липсата на валидни такива, издал превозни документи - билет и бордна карта. Чуждестранната гражданка притежавала разрешение за постоянно пребиваване в Република България №701298098, като тя изложила твърдения, че била загубила паспорта си, издаден в М., докато била в Италия и разполагала само със снимка на една от страниците.

В хода на административното производство е съставен АУАН № 135 от 11.04.2024г., в който са описани времето, мястото и обстоятелствата относно извършеното и констатирано нарушение по чл. 20, ал. 1, т. 1 вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ. АУАН бил предявен и връчен.

Въз основа съставения АУАН и материалите по преписката, при идентично фактическо описание на нарушението и давайки му аналогична правна квалификация е издадено наказателно постановление /НП/ № 187/08.05.2024 г. от началник на ГПУ-С. на РДГП-Аерогари-ГДГП-МВР за нарушение по чл. 20, ал. 1, т. 1 вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ, с което на основание чл. 51 ЗЧРБ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 /две хиляди/ лв.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София–град XVII-ти касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Описаната фактическа обстановка е потвърдена от разпитания пред въззивния съд свидетел- актосъставителя Д. П. И. - М., която е съставила и докладна записка рег. № 8177р-11171 от 15.04.2024 г. по случая. Показанията ѝ са кредитирани от въззивния съд като ясни, убедителни и съответстващи на приложените и приети от съда писмени доказателства. Събраният доказателствен материал подкрепя изцяло изложеното в АУАН.

С решение №4364 от 03.10.2024г. по дело № 8008/2024 г. на СРС, 116-ти състав, е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 187/ 08.05.2024 г., издадено от на А. Т. М., на длъжност началник на ГПУ-С. към РДГП – АЕРОГАРИ – ГДГП – МВР – [населено място], с което на основание чл. 20, ал. 1 от ЗЧРБ във връзка с чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ на „България Еър“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева. За да стигне до този извод, въззивният съд правилно е приел, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, като е налице редовна процедура по връчването на АУАН и НП на жалбоподателя.

Правилни са изводите на СРС, че и двата акта отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН. Актът за установяване на административното нарушение трябва да съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено и законните разпоредби, които са нарушени. Видно от акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ №135 от 11.04.2024 г. подробно са описани нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, както и законните разпоредби, които са нарушени – чл. 19, ал. 1, т.1 от ЗЧРБ. В наказателното постановление /НП /№ 187/ 08.05.2024 г. са описани нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават и законните разпоредби, които са били нарушени виновно – чл. 20, ал.1, т. 1 във връзка с чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, поради което на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 51 от ЗЧРБ на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева.

Разпоредбата на чл.8 ал.1 ЗЧРБ предвижда, че чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза или разрешение за пътуване, когато такива се изискват. Съгласно чл.20 ал.1 ЗЧРБ превозвач, който превозва по суша, по въздух или по вода до и/или от Република България чужденци, преди да извърши услугата, е длъжен да установи наличието и валидността на документа за пътуване и на визата, когато такава се изисква, както и дали същите съдържат явни преправки, зачертавания, заличавания,

добавки и други в данните, следи от подмяна на снимката, както и дали изображението на снимката позволява установяване на самоличността на притежателя. Съгласно чл.51 ЗРБ превозвач, който не изпълни задълженията си по чл. 20, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лв. за всяко превозвано лице. В случая лицето не е разполагало с документ за пътуване изобщо, тъй като по данни на V. L. J. Monserat е бил изгубен в друга държава, и липсата на извършена проверка от страна на служителите на „България Еър“ АД, отговаря на състава на административното нарушение, посочено в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление, при положение че превозът е бил осъществен. Посочената императивна норма на чл.20 ал.1 ЗЧРБ предвижда изрично задължение на превозвача да установи наличието и валидността на документа за пътуване и нарушаването на това задължение е основание за ангажиране на неговата административно-наказателна отговорност съгласно чл. 51 ЗЧРБ. Правилно въззивният съд е приел, че при това положение в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да опорочават съставените актове и да нарушават правото на защита на дружеството жалбоподател.

Настоящият съдебен състав не споделя твърдението в касационната жалба, че при издаването на наказателното постановление е допуснато съществено нарушение, изразяващо се в налагането на административно наказание „глоба“ на юридическо лице. Видно от събраните по делото материали НП № 187/ 08.05.2024 г. постановява наказание „имуществена санкция“ на дружеството жалбоподател. Видът на санкцията е определен правилно в потвърденото от въззивния съд решение, поради което ангажирането на административно-наказателната отговорност на „България Еър“ АД на посоченото основание е изпълнено законосъобразно.

Правилно съдът е достигнал да извода, че съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ лицето да притежава и носи валиден документ за пътуване е самостоятелно изискване на ЗЧРБ. Съгласно чл. 20, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ превозвач, който превозва по суша, по въздух или по вода до и/или от Република България чужденци, преди да извърши услугата, е длъжен да установи наличието и валидността на документа за пътуване и виза, когато такава е необходима. Втората част от сочената разпоредба - изискването за проверка на виза, когато такава се изисква, е ирелевантно в конкретния случай, доколкото наложено на дружеството жалбоподател административно наказание е свързано с нарушението на задължението на превозвача да установи наличието и валидността на документ за пътуване, а не е наложено поради непритежаването от страна на лицето на виза.

При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касационната жалба искане за присъждане на разноски, съдът приема, че искането е основателно, като следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 /осемдесет/ лв., определен по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XVII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №4364/03.10.2024г. по анд № 8008/2024 г. по описа на СРС, НО, 116-ти състав.

ОСЪЖДА „България Еър“ АД да заплати на Главна дирекция „Гранична полиция“

МВР разноси по делото в размер на 80 лв. /осемдесет лева/.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: